

Emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert ő az, a ki erőt ad néked- 2023.08.27.

Szerző Administrator
2023. szeptember 05.
Utolsó frissítés 2023. szeptember 05.

Földi életünk során mindig fontos volt a mindennapi betevő falat megszerzése. A földművelő ember mindig hálás kellett legyen, ha azt látta, hogy lett termés, van új zsenge, új búza, lesz, amiből kenyeret sütni és esetleg az állatoknak is juthat. De az új búzatermés begyűjtése is mindig közösségi munka volt! Szükség volt a családra (férjre-feleségre, gyermekekre, nagyszülőkre) és a rokonságra, szomszédokra is! Mennyire örül mindenki, amikor a földi javakat elveheti, és úgy érzi, jól megy a sora! Ilyenkor hajlamosak vagyunk arra, hogy elfeledkezzünk arról, aki adja a javakat! Tíz, huszonöt, avagy ötven év alatt sok minden történik.

Augusztus 27-én, Újzsenge vasárnapján az egyházközség hívására nemcsak az új búzáért, új kenyérért hálát adók gyűltek össze, hanem a 10, 25, avagy 50 éve tett házassági esküjük megerősítésére mindazok, akik újra áhítoztak a templom csendjére, Isten Igéjének az üzenetére. Ungvári Barna András lelkipásztor az V. Mózes 8: 10-18 alapján hirdette az igei üzenet! A választott nép az ígéret földjének határán van s az Úr Isten megállítja őket és Mózesen keresztül figyelmezteti, hogy amikor majd elfoglalják az országot, házat építenek és esznek a föld gyümölcséből –dicsérik az Urat! – Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, meg nem tartván az ő parancsolatait, végzéseit, rendeléseit–emlékezteti a népet hatalmas tetteire, hogyan szabadította ki őket az egyiptomi fogságból, hogyan vezette a pusztában, szomjúság és éhség közben is megtartva őket! Vajon a házasság elmúlt 10, 25, 50 éve alatt elfeledtek-e Isten megtartásáról? Akár bánatban, betegségben, akár örömben érezték-e megtartó kegyelmét? El nem feledkeztek-e a sok jótéteményéről, amelyek ezek alatt az évek alatt történtek? Úgy képzeljük, hogy mi magunk dolgoztunk meg mindazért, amik van. Megérdemeltük tehát a jutalmat. Vajon marad-e helye Istennek saját magunk érdemei hangsúlyozása mellett? Isten emlékeztet, hogy az áldást Ő adja! –Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert ő az, a ki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az ő szövetségét, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van.– Az emberi erő véges. Amit középkorban meg tud tenni az már időskorban nehezen vagy egyáltalán nem lehetséges. Ezért is kell a javak megszerzésében, az új búza termésében, de a házasság együtt megtett útján is hálás lenni! Annak, aki adja az erőt, az egészséget, az egymás iránti kitartást, a szeretetet, a türelmet és a megbocsátást! Az igei üzenet mellett egy ilyen találkozó tartogat megható pillanatokat is! A házassági évforduló megünneplésére eljövő öt pár az eltelt, gondokat is rejtegető évtizedek után újra átélhették az eskütétel pillanatait. Egymás jobb kezét újra megfogva bizonyoságot tettek arról, hogy a szent házasság Istentől rendelt állapot és intézmény, hogy Isten az ő életükben is megmutatta örök szeretetét és megszentelő kegyelmét. Kijelentették, hogy a szent esküvést, mellyel magukat ezelőtt 10,25,50 esztendővel Isten szerinti házasságra elkötelezték, megújítják és holtig meg is tartják. Az úrasztala körül állva elsőként részesültek az úrvacsora jegyeiben és áldás után buzgón énekelték, hogy –Szenteld meg, ó, Isten! Azt a fogadalmat, Amely a mennyből vár kegyelmet, oltalmat, Tiszta szeretetnek te maradj éltetője, Benned bízó szívnek légy hű és kegyes őre. Hűség és bizalom lelküket összekössék, Legyen áldott, Uram! Nevedben e szövetség.– A közös fénykép elkészítése, a szeretetvendégség meghitt percei alatt is érezték a házassági évfordulóra érkezők Isten gondviselő szeretetét! Ungvári Barna-András lelkipásztor